

Jeg var tilknyttet Herlev sygehus i min graviditet.

Her er min fødselsberetning.

Vi har forberedt en hjemmefødsel men også pakket en taske til sygehuset hvis der opstår noget. Jeg har haft en vidunderlig aktiv graviditet. Vandet går om natten og vi er glade og klar. Næste dag er vandet lyst grønligt om formiddagen og vi ringer til jordmoder og varsler og vi tar ind til tjek pga vandets farve.

Og der slutter den ønskede rolige fødsel fuldstændigt fordi vi tog på Herlev ... en jordmoder tog imod os og jeg fortalte at alt føltes godt, jeg siger: jeg kan mærke at alt er ok! og vi kunne konstatere at Pjevsen derinde var helt rolig og havde det fint, da jeg blev undersøgt. Vandet var gået men jeg havde ikke åbnet mig. Jordmoderen mærkede efter selvom jeg efterspurgte om vi kunne vente og give ro. Herfra kom læge og talte statistikker. Vi refererede til figurerende tal for babyens velbefindende men læge anbefalede KRAFTIGT alle former for igangsættelse. Diskussionen var lang. Og udmattende. Jeg følte mig presset. Og jeg frøs. Lægen talte statistikker med slet skjult misbilligelse af mine input. Lægen ville give livmodermodnende tabletter som jeg sagde til jordmoder om : de kommer ikke til at virke på mig, jeg trænger til ro. Min krop er ikke med endnu.

Min krop skreg efter ro og fokus. Jeg lå i et lille køligt undersøgelsesrum med skarpt lys ned i hpvedet. Jeg ville ønske vi ikke var kommet. Eller var gået igen! Idag var jeg gået. Men jeg var førstegangsfødende og personalet gjorde det umuligt for mig at navigere.

- Jeg accepterer til sidst hindeløsning fordi jeg bliver så presset af personalet (sætningen: dit barn kan dø! Indgår) og tabletter. Som forudset har tabletter ingen anden effekt end VOLD SOMME smerter for mig og ingen udvidelse, ingen ændring anden end PAIN de næste 12 timer. Brugte Laboro, men måtte efter 12 timers smertehelvede lindre med lattergas. Det hele føltes absolut som et forkert indgreb i min egen krops flow og fra dette gik det over stok og sten med at sætte flueben ved alle de ting jeg allerhelst havde undgået... jeg må ikke komme i bassinet som jeg efterspørger da jeg udemærket kender vandets effekt på mig og min krop. Jordmoder giver v-drop, og smerterne forværres uden effekt ift åbning og jeg får lagt 3 epiduraler, hvor det først er den 3 der virker. Jeg føler mig som en testrotte. Med det samme kan vi slukke v-drop da jeg er smertelindret og nu tager min egen krop over og mine egne veer kører løbet, her et døgn efter og jeg kan selv følge med selvom jeg er meget udmattet, efter smerterne der kom a V-droppet som ikke virkede og over den KAMP jeg er i ift hvor grænseoverskridende det hele er. Det ses tydeligt på monitor at baby derinde har gode tal ved mine egne veer hvor hans tal dykker ved v-drop veerne! Efter ikke at have udvidet mig overhovedet ved samtlige indgreb udvider jeg mig nu 100 % selv på 2,5 time og BEDER om vente på at mine presseveer selv finder frem, da de ikke er startet endnu.

En ny læge kommer nu til og sætter pludseligt v-drop på og både far og jeg spørger hvorfor når nu mine egne veer kører fint.... Vi holder fast og spørger jordmoder som igen forespørger læge om vi kan slukke drop og afvente. Efterfølgende slukkes v-drop igen men ved V-drop veerne går Viggos tal nu lidt ned og pludselig er jeg akutpatient og de gir antibiotika også pga grønt vand. Vi forsøger to gange med sugekop hvor jeg presser VOLD SoMT men mens jeg ligger ned pga lægens ønske om arbejdsstilling og det er uden presseveer (for dem kunne vi ikke vente på) og så blir jeg sendt til kejsersnit hvor min søn er ude på få minutter... Jeg efterspørger at han lægges hos mig først, at navlesnoren først klippes efter endt pulsation, intet af dette kan imødekommes får jeg at vide...

Efter 3-4 minutter får jeg ham hen på mig, hans far har været med ham ude af rummet til undersøgelse. Jeg har ligget og råbt efter ham! Mit barn.

Vi er lykkelige for at mareridtet er overstået og at mit barn som har det supergodt, endelig er ude efter 2 døgn i det offentlige sygehusvæsens kløer og det største overgreb jeg nogensinde har været udsat for. Et overgreb jeg ikke er kommet mig over på femte år. Alle de gange jeg blev overhørt, truet og devalueret som moder i min egen fødsel. Utilgiveligt. Efterfølgende har vi tre overnatninger på sygehuset med fuld forplejning. Tænk sig, en udskrivning. Tænk hvis jeg bare var blevet hjemme og havde undgået overgrebet og de invasive indgreb.

Jeg tror ikke på at dette på nogen måde sker sjældent! Jeg er omringet af kvinder som fortæller enslydende historier om deres fødsler og af kvinder som vælger at føde udenom systemet anden gang, selvfølgelig!! Det er et stort problem at Lise Lotte Torvin Andersen ikke har hørt dem! Det håber jeg hun gør nu! For de findes! Overalt!

Jeg synes det er vigtigt at sygehusvæsnet fremover sikrer deres interne forståelse af at den fødende kvinde har en stemme i sin egen fødsel og at hun skal respekteres for den. Hun skal lyttes til !!! Den fødende kvinde er indgangen til den gode fødsel. En god fødsel sker ikke på trods af den fødende men i KRAFT af den fødende!!! Det handler om at skabe plads og miljø til hendes fødsel.

Jeg vil selvfølgelig klart anbefale alle som har en sund og god graviditet at føde hjemme med den assistance de føler behov for og ikke tage på sygehuset. Det er klart.